

Tiché hnízdo ztracené v kopcích

Název dnešní pracovní návštěvy na nejnižším článku policejních útvarů byste mohli najít na straně 20 v knize Mé staré dobré VARY (aneb Váš žoviální průvodce žitím i pitím) od jednoho z nejslavnějších karlovarských občanů současnosti, kantora, vodáka, vykladače legend, humoristy, novináře a spisovatele Zdenka Smída.

Titulek je to přesný i zavádějící. Vždyť s vidinou poklidného – přímo oblažujícího a nadějně léčivého – údolí na soutoku dvou řek pod Krušnými horami v sousedství hor Doupovských a masivu Slavkovského lesa sem – na věky věků pořád – bude snad příjždět každý. Přitom třeba v červenci tohoto roku byl ve městě pořádný šrumec. A vlastně asi jako obvykle.

Mezinárodní filmový festival, v pořadí 42., nalákal do světznámého lázeňského střediska, vedle značných tisícovek sezónních lázeňských pacientů a běžných celoročních turistických hostů, na dvacet tisíc návštěvníků z řad filmových fanoušků. A policie – i veřejnost – to musela vzít „do náplně“ každodenních služebních – i životně praktických – kroků a povinností.

MĚSTO LÁZEŇSKÉ, FESTIVALOVÉ, PRAVOBŘEŽNÍ

Pokud jste navštívili prvořadou perlu západočeského náhrdelníku balneologických sídel počátkem července, chtělo to nepromokavé oblečení – nebo alespoň široký deštník. Dostaveníčko přátel filmu hodně prošlo. Policisté si ovšem pochvalovali, že jim počasi přeje.

Batůžkáři se po nocích nerozvalovali kde všude po pažitu a popůlnoční rušení ticha tolik nejiskřilo. Až na jeden bulvárně nasvěcený skandál známé modelkové celebrity festival tentokrát výrazněji veřejnost, ani její ochránce, nezlobil.

(Pojďme si zároveň hned na rovinu vyjas-

nit, že tentokrát bylo záměrem redakční návštěvy zmapovat přístup k zajištění bezpečnosti velké kulturní – a mezinárodní – akce také zevnitř, z okruhu pořadatelů. Což se v jádru nepodařilo. Organizátoři nám neposkytli ani běžnou novinářskou akreditaci, kterou by redakce uhradila. O kontaktu na privátní bezpečnostní agenturu ve službách MFF ani nemluvě.

Z naší strany přitom nešlo o všetečný zájem, např. o rozpočtové souvislosti, chtěli jsme si pouze osahat – a po festivalu čtenářům a divákům na zpětnou uklidněnou naznačit – případná pořadatelská „vědomí“ rok od roku rostoucích bezpečnostních rizik a zároveň neustále posilovaných preventivních protiakcí.

Dlužno dále – ve prospěch pořádající organizace – přiznat, že prvním převažujícím zážitkem bylo – ráno kolem osmé hodiny, ale později kdykoliv a kdekoliv – poblíž center festivalového dění nepřehlédnutelné množství mladých mužů v tmavých oblecích a oranžových košilích s visačkami soukromé šerifské firmy na prsou!

Prakticky jsme něco jako továrna – kvantum lidí, papírů, úkonů, úkolů a teď to všech-

Hlavním centrem MFF je dosud hotelový gigant Thermal a u něj každodenní fronty nadšených zájemců o lístky na filmová představení

no ukormidlovat – zazní v rozpravě s npor. Ladislavem Hornou, vedoucím Obvodního oddělení P ČR Karlovy Vary.

Zhruba stovka jeho policistů (z toho na patnáct policistek) se stará o historické centrum města, tedy o lázeňské údolí přes kolonádu k Puppě, ale k tomu též o lesoparkové stráně nahoru proti proudu říčky Teplé do Březové, včetně obce, o sídlištní Drahovice až k víceméně hraniční pražské silnici, podél ní o terén vzhůru do Olšových Vrat – s golfovým hřištěm a letištěm, na druhé straně o Tuhnice a Doubí, další obytné městské části, v tom náznak průmyslové zóny – areál městských autobusů, velká prádelna, čistíčka, vpsled mnohá sídla firem, úřadů, bankovních poboček. Celkově to představuje na

Hlavní třída v Rybářích je svým způsobem neméně rušná jako lázeňské promenády

reagoval najížděním, předvedl karambol a prchal přes Ohři pryč ze zástavby. Policejní pronásledovatelé ho dostihli u obce Božíčany na Novorolsku. Tam na ně lotr vytáhl dokonce pistoli. Došlo ke zcela oprávněné střelbě ze strany policistů (smíšená dvojice se navzájem předpisově kryla), prchající přitom chytil přesný zásah do stehna a definitivně ztratil svobodu.

Byl ostatně mimo jakoukoliv šanci na únik. Do půl minuty se totiž z různých stran na závěrečné místo střetu sjížděla další policejní vozidla – jako první specialisté od PCO.

Dohrou byla nejen pochvala úspěšným partákům ve službě, ale rovněž značná odezva veřejnosti. Nazdárky se na dědině často zdržoval, patřil mezi známé, nechtěné „firmy“, prodával kolem sebe drogy, ohrožoval zejména mládež, a jeho zadržení – po skvělé policejní akci! – lidi hodně potěšilo, uklidnilo.

Velký filmový festival činnost obvodního

oddělení, zejména hlídkovou službu, pokaždé ovlivní, se sladováním policejních aktivit v kýženém období se ovšem dosti vypomáhá „ve vyšším patře“.

KRÁSNÉ VARY A POLICEJNÍ OBVOD(Y) OČIMA OKRESNÍHO ŘEDITELSTVÍ

Zdrojem následujících informací do reportážní návštěvní mozaiky se stali pplk. JUDr. Miloš Petržilka, zástupce ředitele OR P ČR, mjr. Mgr. Michal Šavřina, velitel pořádkové policie, pplk. Ing. Josef Kutil, šéf SKPV, a npor. PhDr. Zdeňka Papežová, tisková mluvčí.

Karlovarský policejní okres má 13 obvodních oddělení, dvě z nich působí přímo v Karlových Varech a nejbližším okolí (plus minus na území karlovarského městského úřadu), a co se kriminality dotýká řeší dvě varská oddělení více než 50 % trestných skutků v rámci celého okresu.

A konečně k určitým mimořádnostem stran Mezinárodního filmového festivalu KV:

Vždycky se předem odehrává řada koordináčních schůzek vícero zainteresovaných stran – a rozdělují se úkoly. Vlastní policisty

Nakupení lidí ve dnech festivalu odpovídá i posílení uniformovaných strážců pořádku a jejich techniky

30 čtverečních kilometrů hodně pestře osazeného prostoru, nějakých 27 tisíc stálých obyvatel a ve vrcholných okamžicích lázeňské sezóny stejně tolik zdraví hledajících hostů.

Vyložené kritická místa z pohledu kriminality lázeňský obvod nemá, kapesní krádeže a vykrádačky osobních motorových vozidel se objevují všude, zvláště kolem hotelů a na rušnějších křižovatkách pěších cest a na všech parkovacích plochách. Uvedené zločinecké spády zabírají dobře 60 % každoroční kriminální statistiky. K tomu neoprávněné vybírání bankomatů, v poslední době zhusta objasňované díky kamerovému jištění, čas od času – po návratu z nočního podniku např. – nějaké ublížení na zdraví.

Hodně městských objektů je v Karlových Varech napojeno na pult centralizované ochrany, k němuž patří čtyřadvacetihodinová služba mobilní policejní hlídky, sestavená z lidí, kteří se pro „akční“ práci nadmíru hodí. Ale i běžné motopatrole se nedávno podařilo – v samotném provozním městském srdci u historické Tržnice – narazit při kontrole na osobu v celostátním pátrání (chlapík zarputile nenastupoval do vězeňského trestu).

Pachatel na zastavovací pokyn policistů

POUČNÁ TROCHA LOKÁLNÍCH LEGEND

O vznik města se prý zasloužil jelen. Pronásledován lovcí císaře Karla opařil se ve vroucím jezírku. Císař prý vodu ochutnal, zamyslel se a založil pak v těch místech slavné lázně.

Podle jiné pověsti Karel IV. prameny neobjevil, nýbrž si v nich léčil zraněnou nohu, nařídil tu postavit lovecký zámek a přestěhoval k němu poddané z vesnice Obora. Ti však tolik milovali rodné sruby, že je rozebrali, odvezli na vozech a ve stráních kolem Vřídla je zase stloukli dohromady. Tak získaly lázně první hoteliery.

Zdá se však, že všechno bylo jinak. Že spíše než jelen zasloužil se o vznik města odvážný sen. Že císař římský, ať s jelenem či bez něho, nadechl se v lesní strži páry a omámen přivřel oči. Spatřil zázrak: barevný betlém v objetí kopců, kříže na skalách a sochy v parcích, dole pak, uprostřed toho všeho, kouřový chochol Vřídla. Budiž tady město, řekl. Rádcové se zajíklí hrůzou: V tom čertově dýmu? V těch stínech? V té divočině, milosti?

Nemluvte a stavte, zbabělci, usmál se císař. Dýchal věštecké páry a oči měl pořád zavřené, píše dnešní karlovarský psavecký šaman Šmíd.

Co víme určitě: roku 1370 vydává Karel IV. v Norimberku privilegium, podle nějž mají Karlovarští (které oslovuje „moji milí“) stejná práva jako měšťané v královském Lokti (a městské hnízdo samo v tu chvíli již muselo nepochybně – historicky existovat!)

z městského obvodu posilují kolegové z „venkovských“ okresních rajonů, plzeňská Krajská policejní správa tentokrát poskytla „študáky“ z domažlické policejní školy. Obvyklé hlídky dále podporují neuniformovaní detektivové z okresní kriminálky. Hlídkovou službu v uniformách zintenzivňuje karlovarská Městská policie (má přes 60 jednotlivců).

Po prvních festivalových dnech je potom možné konstatovat třeba skutečnost, že kapšáři – sólisté i skupiny – na filmovou slávu již dorazili, ale netroufají si s vlastní činností začít. Jejich pud sebezáchovy správně tuší, že nastraženost proti nim je letos opravdu hutná a připravená zasáhnout ve dne v noci!

Z minulých let zůstala pomníčkem asi pět let stará „festivalová“ loupež v Grandhotelu Pupp a jako celkem úsměvná záležitost se připomíná někdejší ztráta figuríny dětského kabaretního hrdiny Mufa, v nadživotní veličnosti a z exteriérové „výzdoby“ festivalu

a Chomutova k Chebu a na hraniční Vojtanov a kolmo na to od Plzně do Krušných Hor k božidarskému přechodu do Německa, udržuje neustálý, velice čilý ruch nejen mírumilovných lidí na pohybu, ale současně nejrušnějších „anonymních“ pachatelů různorodé kriminality.

Ředitelství je s prací dvou policejních kolosů (mezi nejnižšími, základními policejními útvary) docela spokojené. Před čtrnácti dny se podařilo prokázat více než 10 vloupání do motorových vozidel pachatelů, který skončil ve vazbě. Před týdnem se uzavřelo šetření 30 dodatečně objasněných činů, z toho 70 % byly vloupáčky do aut, před měsícem chytily policisté přímo při činu lumpíka, kterému zpětně prokázali pěknou sérii vykradených automobilů, s výčtem úspěšných případů by se dalo pokračovat.

A vidina nějakého teroristického ohrožení? – Asi sotva. Naše Vary jsou kosmopolitní město, tady zahlédnete, konstatuje vedení

Na průmyslovějším karlovarském břehu řeky Ohře vede policejní oddělení starorolský rodák npor. Josef Šesták

(posléze neznámými pachatelů – rozjařených hostů z Lázní I? – Barrandovu vrácených). Kdysi ztracený pořadatelský počítač spadá zřejmě na vrub neúspěšné či nedostatečné práce soukromých strážců „uprostřed“ festivalového dění. Drobných krádeží mezi diváky a vyhlášenými batůžkáři nijak dramaticky nepřibývá.

Letošním „bezpečnostním zpestřením“ byla několikadenní služební přítomnost uniformované trojice policistů z Německa – pozvaných na pomoc zvláště při jednání se zahraničními filmovými i lázeňskými návštěvníky – v jakémkoliv nouzi.

Preventivně informační skupina rozšiřuje po celý rok letáčky Neusnadňujte práci kapšářům, Dbejte toho, co se děje kolem, Jak se nestát obětí trestného činu aj., přesto dopravní ruch jdoucí městem napříč, od Prahy

Až bude kompletně dokončený dopravní obtah města, uleví se nejen dopravákům – kolem nových komunikací zákonitě zaniknou krádeže stavebních materiálů a technologických „výbav“

okresní policie, jak si u jednoho lázeňského pramene nabírá vodu Žid s jarmulkou na hlavě a naproti němu čepuje do kelímku vodu léčivku ošátkovaný Arab. Doma se možná nemilují, v českých lázních jsou schopni kolem sebe procházet bez křiku a hrubých záští. U nás si dovedou užívat společné léčebné kúry.

Během festivalu se dá z umělecké nabídky vychutnávat leccos. Toho deštivého dne – na příklad – za pozdnějšího odpoledne v Máří Magdaleně (podle Šmída jeden z nejhezčích kostelů v Čechách, stejně jako jeden z nejhezčích svatostánků z tvorby Kiliána Ignáce Dienzenhoffer), křehká Markéta Hejsková burácela na varhany (Vejvanovského, Bacha, Francka, Beethovena...) při koncertu „andělských“ Barokních trumpet Františka Bílka a Miroslava Laštovky (do „sálu“ posluchače uváděl a po vážné hudební velenádce světla zhasínal dobře oblečený – i stavěný – ruský hovořící muž).

A večer pak na kamenné Mlýnské kolonádě dojaly, rozněžnily a misty možná pár stovek diváků až rozvášnila romská kapela Gulo čar (Dobré buchtý, nebo snad tráva?) a „chytrá horákyně“ oblečená osíťovaná,

uhlově a kudrnatě rafinovaně učešaná, rozevlátá Lucie Bílá – gejzíry podmanivé hudby, strhujících rytmů a melodií, zralého mladistvého hlasu zařezávajícího se do nezadržitelně tmavnoucí noci...

MĚSTO SÍDLIŠTNÍ, NÁKUPOVÉ, LEVOBŘEŽNÍ

V půli července – nejspíš si to budete ještě pamatovat – řádila v našich končinách tropická vedra. U zrušeného pivovaru při hlavní třídě ve Varech-Rybářích měknl asfalt. V říčce Rolavě, přitékající do Ohře zleva z krušnohorských vršků, se nejspíš i ryby potily – však tu voda byla sotva studenější než v sestřičce Teplé na protější straně regionu.

Druhé karlovarské Obvodní oddělení P ČR nese název Rybáře, přestože sídlí ve Staré Roli, skoro pohádkově poblíž kdysi moc slavné porcelánky, za několika zákřutami výpadovky na Nejdek, za dvěma terénními vlnami a dnes těsně za jediným železničním přejezdem. V čele Obvodu se zdárně činí zdejší rodák npor. Josef Šesták.

Do služby má přes 60 četníků, kteří operují – podobně jako sourozenecké seskupení policejních sil za řekou Ohří – na ploše necelých 30 čtverečních kilometrů a s nějakými 28 tisícovkami trvale hlášených občanů, s minimem „lázeňáků“. Vedle větších sídlištních

celků Rybáře a Stará Role mají na levém říčním břehu v kompetenci bezpečí ve čtvrtích a předměstích Bohatice, Čankov, Sedlec (vyhlášená kaolinka), Dvory (sklárna Moser, hipodrom s dřevěnou vyřezávanou tribunou), Počerny a v samostatných obcích Jenišov, Hory, Otovice (příkladně vstřícný a spolupracující starosta pan Trhal), Dalovice.

Charakteristiku obvodní kriminality udává především řada zdejších hypermarketů – až neuvěřitelné sousedství novodobých chrámů nákupu: Tesco, OBI, Electroworld, Interspar, Kaufland, Hypernova, Baumax. V nich kvete kapsářství, drobné krádeže, kdy profesionál číhá na neopatrnost a nedbalost nakupujících. Kabelka nebo „holá“ peněženka na pár vteřin bez dozoru v nákupním vozíku polehávající může v mžiku změnit majitele. Často – leckde – vnitřní kamera pachatele usvědčí a policie jej – obvykle ve zkráceném přípravném řízení – obdobně rychle postoupí soudnímu potrestání.

Vně superobchodních krámů, na rozlehlých parkovištích raší vykrádání aut (ne-li zloupení celého stroje), zvláště pokud motorista nechá ve výloze vystavené zajímavé, bazarově prodejné zboží. I u těchto skutků občas asistuje, škodu dokumentuje dohlížecí, průmyslový objektiv. Tak vznikl mimo jiné dočista učebnicový záznam sotva třicetivteřinové lupičské epizody – vybuchnuté okénko, nahnátnutí ve voze volně ležící hodnoty a bleskový ústup ze scény.

S obchodními domy korespondují úvěrové podvody, hit posledních let, který zatím neslábne, a rovněž jediná – a spíš nezávadová – souvislost s konáním festivalu. Zvláště mladí fandové světového filmu si do pověstných příručních zavazadel potřebují průběžně dokupovat potraviny, přejíždějí proto řeku a jdou tam, kde je levněji. Zvyšují obrat – a ruch lidí nákupního – v populárních marketech.

Policejní oddělení Rybáře, zrovna jako partnerský tým v lázeňské části města, nemá úplně naplněné tabulky, speciálně policistů středního věku se zažitými zkušenostmi se trochu nedostává. Přitom, zaznělo nejen u debaty s kriminalistou Josefem Kutilem, pokud jakýkoliv policista neprojde pořádkovou službou, neosáhá si „chodník a mez“ z pozice obvodního pochůzkáře, nemůže postupovat dál!

Takže v poledním vedru bylo pro fotografa přímo symbolické setkání s policejními náboráři v centrálních Varech. Též improvizovaný promenádní koncert folkového tria v Sadové kolonádě, jako ze dřeva vykroužené, měl aktuální atmosféru. A starší karikaturista ve stínu snad červenavého jilmu do letních nálad zapadal jak se patří. A hochštapleři lázeňští, tedy šviháci dřívější, s rukou kolem krku vyvoleného cíle, různě po stinných koutech parkových na lavičkách rozsazení, také stvrzovali věčnou, rozmarnou náladu pestrobarevného lázeňského světa...

A závěrečná (víceméně namátková) citace z výše uvedené knihy karlovarského současníka – a často hodně pichlavě usměvavého glosátora současnosti – Zdeňka Šmída:

...Novogotickou kapli tu (poblíž dnešního Puppů – pozn. red.) dal postavit a mariánský obrázek sem umístit hrabě Šternberk kolem r. 1700. Tehdy tu byl ještě klid, pod kapličkou chodili zkratkou přes kopec do města lidé z Březové a mariánský obraz se těšil jejich úctě. Dokonce po stu letech, když už tu stál Saský sál, vzpomněli si venkované, že by tu mohl být i kostel.

Radnice ten nápad zamítla ze tří důvodů: že o kus dál už jeden kostel stojí, že to v zimě pod kapličkou klouže a konečně, že nelze stavět kostel v místě zvaném Hurenwinkel či dokonce Hurenladen. Pro nás z toho plyne poučení, že i v časech nesporně bohabojných kvetly u pohostinských zařízení obchody právě tak prostopášné jako za nemravného dneška. (Ještě mezi válkami nazývali karlovarští domorodci Mariánskou uličku Pětiminutovka.)

P. S. V několika málo minulých měsících zasahovaly lehce rušivé do života lázeňského údolí hodně v médiích (v některých ještě více) propírané okresní karlovarské kauzy – odcizené služební zbraně (bude o tom samostatný Případ skončil...) a zadrženého gangu brutálních vyděračů. Výše proklamovanou zásadní pohodu balneocentra ani tyto nepříjemnosti však ohrozit nemohly!

Jaroslav KOPIC
Foto Václav ŠEBEK,
Miroslav SYBAL a autor

V běžném letním čase může ve světových lázních návštěvník zahltnout vlastní zážitky řadou plánovaných i náhodných kulturních a uměleckých programů

